

F family portraits R rodinné portréty

INTERVIEWEE:	Toman Brod
PHOTO TAKEN IN:	Prague
YEAR:	1931
INTERVIEWER:	Lenka Koprivová

DOTAZOVANÝ:	Toman Brod
MÍSTO VZNIKU:	Praha
DATUM:	1931
TAZATEL:	Lenka Koprivová

This is me (in the left) and my brother Hanuš. The photo was taken in the Langhans photo studio. My brother is four and I'm two.

I think that my brother and I were this normal pair. Sometimes we fought like cats and dogs. But we of course also played ping-pong together, soccer, skated... I was jealous of Hanuš, he was older, stronger, so I tried to keep up with him. We had mutual friends, lived together in one bedroom, fought over books and competed who would read it first. We were sports nuts and soccer fans, I a Sparta

his photograph, from the year 1937, was taken in Prague. We're going for a walk and the governess is saying to us, come on boys, don't fight, there's a photographer!

Tato fotografie roku 1937, vznikla v Praze. Jdeme na procházku a vychovatelka nám říká: "Kluci neperte se, je tady fotograf!"

To jsem já (vlevo) a můj bratr Hanuš. Fotografie vznikla v ateliéru Langhans. Mému bratrovi jsou čtyři a mně dva roky.

Myslím, že jsme byli s bratrem taková normální dvojice. Někdy jsme se prali jako koně. Ale také jsme spolu samozřejmě hráli ping-pong, fotbal, bruslili jsme ...

Já jsem tenkrát na Hanuše žárlil, on byl starší, silnější, a tak jsem se mu snažil vyrovnat. Měli jsme společné kamarády, bydleli jsme spolu v jednom pokoji, rvali jsme se o knížky a soutěžili, kdo je dřív přečte. Vášnivě jsme sportovali, fandili jsme fotbalu, já Spartě, Hanuš Slavii.

1929 in Bucharest. My sister and I are going to a Purim fest.

To jsem já, bratr Hanuš a naše maminka. Snímek vznikl roku 1935 v Krkonoších.

Centropa

www.centropa.org
www.centropa.hu
www.centropa.org/at

Family portraits Rodinné portréty

INTERVIEWEE:	Anna Mrazkova
PHOTO TAKEN IN:	Jicin
YEAR:	1920s
INTERVIEWER:	Dagmar Greslova

DOTAZOVANÝ:	Anna Mrázková
MÍSTO VZNIKU:	Jičín
DATUM:	20. léta 20. století
TAZATEL:	Dagmar Grešlová

This is a picture of my cousin Vera Munkova, née Polakova. Vera got married before the war, and soon afterwards, her husband was summoned to the AK (Arbeits Kolonne). Vera decided to go to Terezin voluntarily to be with him. In Terezin, thanks to Vera's husband, we got a tiny room, this little cubbyhole, where we relatives could live – I with my mother, my sister Eva, Vera, her sister and mother. My cousin Vera survived the war, but her husband died during a death march. After the war Vera remarried and had three children – Jana, Hanka and Petr. Her oldest son, is the director of the Terezin Memorial.

Na snímku je moje sestřenice Věra Munková. Věra se před válkou vdala a brzy na to byl její manžel povolán do AK (Aufbaukommando). Věra se rozhodla jít do Terezína dobrovolně za ním. V Terezíně jsme díky Věřině manželovi dostaly malinkatý pokoj, takový kumbálek, kde jsme mohly bydlet – já s maminkou, sestrou Evou, Věrou, její sestrou a matkou. Věra válku přežila, ale její manžel zahynul na pochodu smrti. Po válce se vdala podruhé a měla tři děti – Jana, Hanku a Petru. Jan Munk, její nejstarší syn, je ředitelem Památníku Terezín.

In this photograph from 1930, I'm with my father, Emil Polak during a visit to Caslav.

Na této fotografii jsem v roce 1930 se svým tatínkem Emilem Polákem na návštěvě v Čáslavi.

Centropa

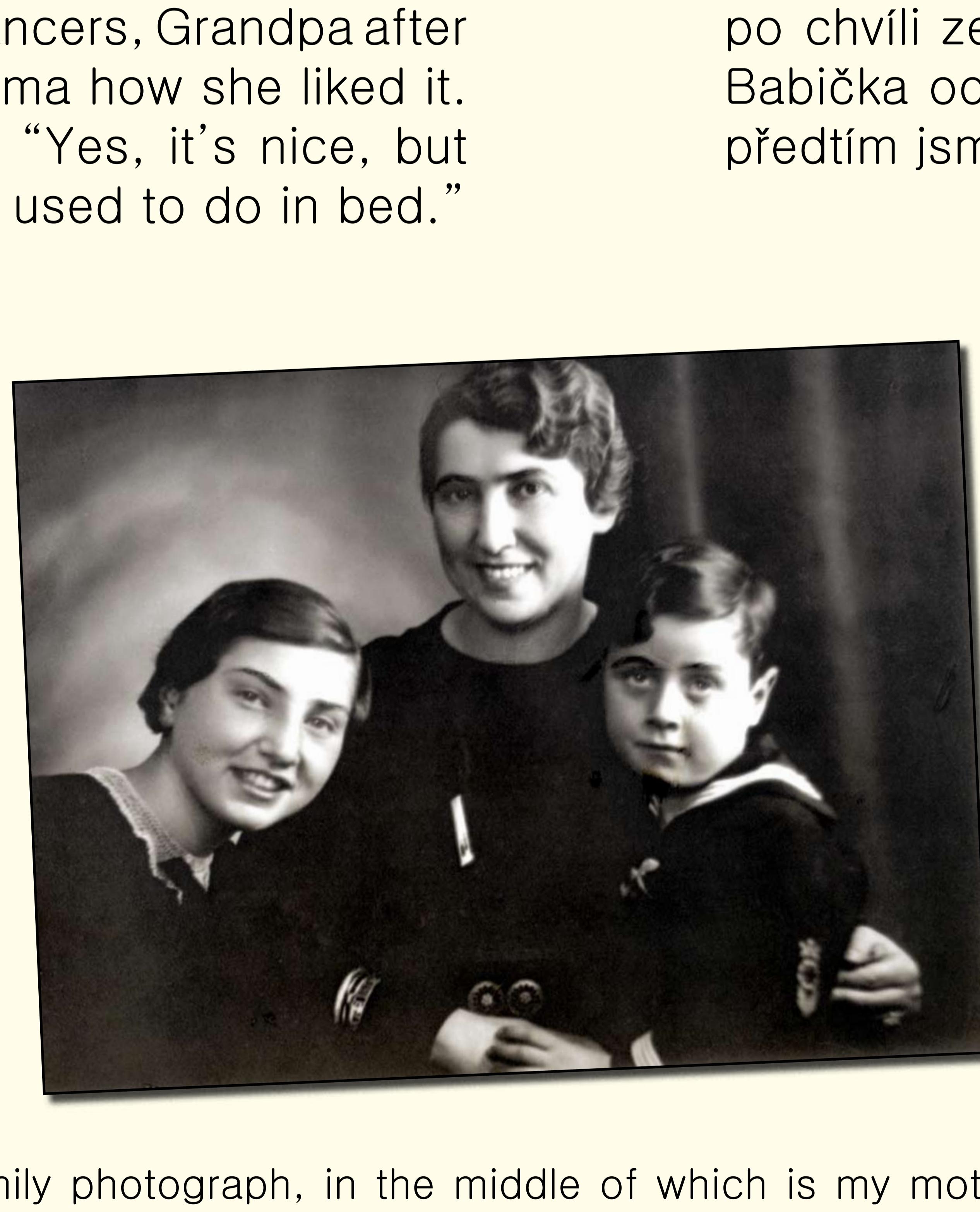
www.centropa.org
www.centropa.hu
www.centropa.org/at

Family portraits Rodinné portréty

This photograph was taken by an unknown photographer immortalized my grandparents Fried on the occasion of their golden wedding anniversary. Grandpa was named Alexander Fried. I don't remember Grandma's name. I didn't get to know her at all. She died before I was born. There's one charming family story to do with my grandparents on my father's side. Grandpa brought Grandma to the local bar, where people were dancing the tango. As they were watching the dancers, Grandpa after a while asked Grandma how she liked it. Grandma answered: "Yes, it's nice, but that's something we used to do in bed."

Fotografie vznikla při příležitosti výročí zlaté svatby mých prarodičů Friedových. Prarodiče z otcovy strany pocházeli z Třebíče. Dědeček se jmenoval Alexander Fried. Jméno babičky si nepamatuji. Vůbec jsem ji nepoznal. Zemřela před mým narozením. K prarodičům z otcovy strany se váže i jeden roztomilý rodinný příběh. Dědeček jednou zavedl babičku do místního baru, kde se tancovalo tango. Jak se tak dívali na tanečníky, dědeček se po chvíli zeptal babičky, jak se jí to líbí. Babička odvětila: „Ano, je to pěkné, ale předtím jsme to dělali v posteli.“

A family photograph, in the middle of which is my mother Marta Friedová, on her right sits my sister Erika and on the left I. The picture was taken by Trebic around the year 1936.

Rodinná fotografie, uprostřed je moje maminka Marta Friedová, po její levici sedí moje sestra Erika a po levici já. Záběr vznikl v Třebíči přibližně v roce 1936.

Centropa

www.centropa.org
www.centropa.hu
www.centropa.org/at

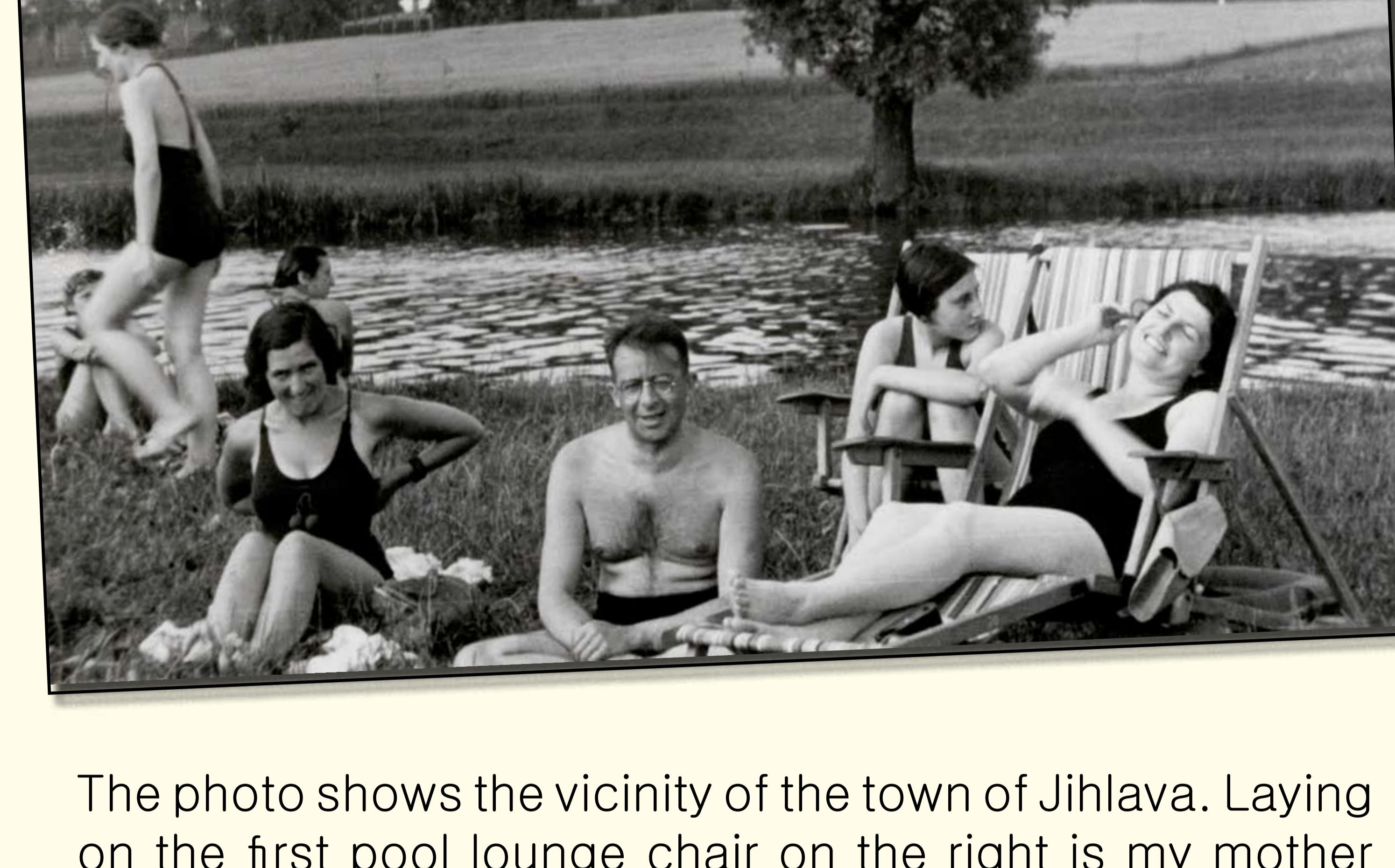
Family portraits R odinné portréty

INTERVIEWEE:	Marianna Singer	DOTAZOVANÝ:	Marianna Singer
PHOTO TAKEN IN:	Jihlava	MÍSTO VZNIKU:	Jihlava
YEAR:	1910	DATUM:	1910
INTERVIEWER:	Martin Korcok	TAZATEL:	Martin Korčok

This photograph shows my mother Valerie with her two sisters. From left to right is my mother, then her two sisters Doris and Edith. Doris escaped to America before the war. When I returned from the concentration camp, she said you have to come to New York. My mother's other sister was named Edith. She married her cousin .They lived in New York.

Fotografie zachycuje moji maminku Valerii se svými dvěma sestrami. Zleva doprava vidíme mojí maminku a její dvě sestry Doris a Edith. Doris před válkou utekla do Ameriky. Když jsem se vrátila z koncentračního tábora, říkala, musíš přijet do New Yorku. Maminčina druhá sestra se jmenovala Edita. Za manžela si vzala bratrance. Před válkou se též odstěhovala do USA. Bydleli v New Yorku.

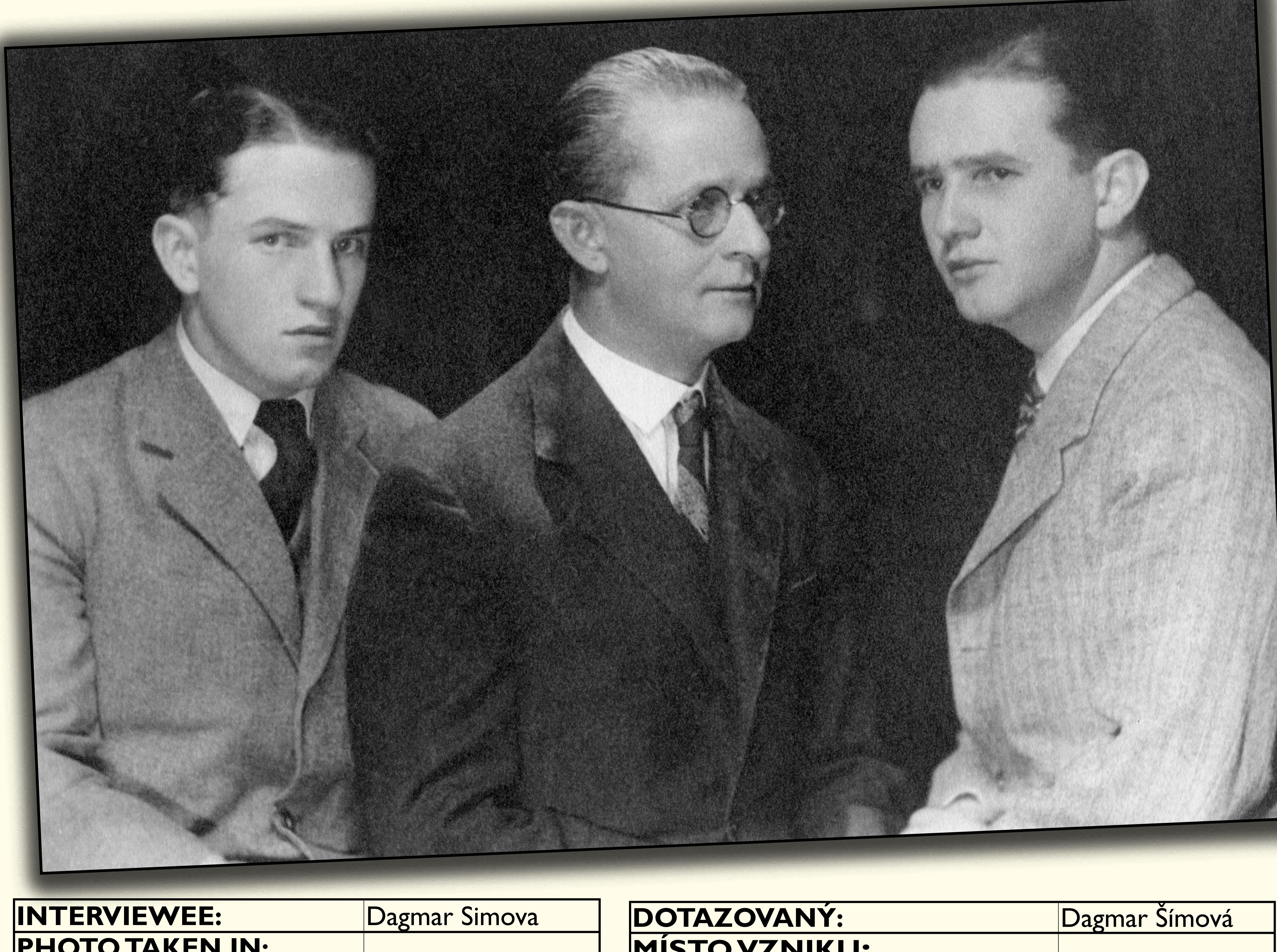
The photo shows the vicinity of the town of Jihlava. Laying on the first pool lounge chair on the right is my mother Valerie Neumannova with me.

Obrázek zachycuje okolí Jihlav. Na prvním lehátku zprava leží moje maminka Valerie Neumannova, vedle ní jsem já.

Centropa

www.centropa.org
www.centropa.hu
www.centropa.org/at

F family portraits R odinné portréty

This is a photograph of my grandfather Arnost Korbel, and his two sons, Josef on the left, and Jan on the right. Josef graduated from law and then embarked on a diplomatic career. During the war he lived as an émigré in Great Britain. He also continued in his diplomatic career after the war ended as an ambassador in Belgrade. But he didn't sit well with the Communist regime, and evidently neither did he have the desire to stay in a totalitarian state, which is why he emigrated. His daughter also devotes her time to diplomacy, she's the former American Minister of Foreign Affairs, Madeleine Albright.

Toto je fotografie mého dědečka Arnošta Korbela a jeho dvou synů, nalevo Josefa a napravo Jana. Josef vystudoval práva a pak se dal na diplomatickou dráhu. Za války žil v emigraci ve Velké Británii a velice se angažoval v činnosti československé politické emigrace, vedl české vysílání Hlasu svobodné republiky. V kariéře diplomata pokračoval i po skončení války jako velvyslanec v Bělehradě. Jeho osoba ale nebyla komunistickému režimu pohodlná a ani on neměl zjevně chuť v totalitním státě zůstat, proto emigroval. Diplomacii se věnuje i jeho dcera, bývalá americká ministryně zahraničních věcí Madeline Albrightová.

Here I'm walking in Prague with my future husband, Vladimir Sima. The photo was taken in 1948.

Tady jdu se svým budoucím manželem Vladimírem Prahou.

Centropa

www.centropa.org
www.centropa.hu
www.centropa.org/at

Family portraits Rodinné portréty

INTERVIEWEE:	Alena Munkova
PHOTO TAKEN IN:	Prague
YEAR:	1920s
INTERVIEWER:	Zuzana Skotakova

DOTAZOVANÝ:	Alena Munková
MÍSTO VZNIKU:	Praha
DATUM:	20. léta 20. století
TAZATEL:	Zuzana Skotaková

This is a photograph of my mother. And I don't know if the baby is my brother Jiri or me. My mother was named Marie. She was born in Kolin and died before the war, of cancer. I remember being in some room, in some dining room, and my mother is lying in the next room, and Grandma Hermina, who'd come for a visit is with her, and my mother is weeping horribly. The didn't know that I was listening. And my mother is saying: "What will become of the children, what will become of the children?" And Grandma is consoling her. That was a horrible experience for me.

Na této fotografi je maminka. Nevím, jestli to miminko jsem já nebo bratr Jiří. Maminka se jmenovala Marie. Narodila se v Kolíně a zemřela ještě před válkou na rakovinu. Vzpomínám si, jak jsem v pokoji, v jakési jídelně, a vedle leží moje maminka a s ní je babička Hermína, která přišla na návštěvu a maminka hrozně pláče. Ony nevěděly, že je poslouchám. A maminka říká: „Co bude s těmi dětmi, co bude s těmi dětmi?“ A babička ji těší. Pro mě to byl hrozný zážitek.

This is me with a baby carriage in the courtyard of our apartment in Letna in 1929

Tady jsem já s kočárkem na dvoře našeho bytu na Letné, v roce 1929.

Centropa

www.centropa.org
www.centropa.hu
www.centropa.org/at

F amily portraits R odinné portréty

INTERVIEWEE:	Jiri Franek
PHOTO TAKEN IN:	Pardubice
YEAR:	1910s
INTERVIEWER:	Dagmar Greslova

DOTAZOVANÝ:	Jiří Franěk
MÍSTO VZNIKU:	Pardubice
DATUM:	10. léta 20. století
TAZATEL:	Dagmar Grešlová

Viktor Vohryzek, brother of my grandmother Filipina Vohryzkova, was active in the Czech–Jewish movement. He was a Co-founder of the Society of Progressive Czech Jews, which in time became the main organization of the Czech–Jewish movement. They didn't consider being Czech as a question of language or nationality, but a religio–ethical problem, a matter of spiritual standard and culture. Viktor Vohryzek was greatly respected by everyone in our family, they were influenced by him and tried to live by his legacy.

Viktor Vohryzek, bratr mojí babičky Filipiny Vohryzkové, byl aktivně činný v českožidovském hnutí. Byl spoluzakladatelem Svazu českých pokrokových Židů, který se časem stal hlavní organizací česko–židovského hnutí. Čeští nechápali jako otázkou jazyka a národnosti, nýbrž coby problém nábožensko–etický, záležitost duchovního a její kultury. Viktora Vohryzka si v rodině všichni velmi vážili, byli jím ovlivněni a snažili se řídit jeho odkazem.

In this photograph from 1920s, peering from behind the airplane, is my brother František. The picture was taken in Vysoke Myto.

Chlapec uprostřed, který vykukuje zpoza letadla, je můj bratr František. Záběr vznikl ve Vysokém Mýtě kolem roku 1925.

Centropa

www.centropa.org
www.centropa.hu
www.centropa.org/at